

Advies 'Verordening Jeugdhulp gemeenten Nunspeet, Elburg en Oldebroek'

1. Algemene beschouwing

De Adviesraden Sociaal Domein van Nunspeet, Elburg en Oldebroek hebben met belangstelling kennisgenomen van de Verordening Jeugdhulp gemeenten Nunspeet, Elburg en Oldebroek.

Wij constateren dat de verordening juridisch zorgvuldig is opgebouwd en dat de beleidsmatige beweging richting het versterken van draagkracht, normaliseren en het benutten van het netwerk is uitgewerkt. Dat waarderen wij.

Tegelijkertijd zien wij kansen om de verordening verder te versterken. Vanuit ons perspectief kan de verordening op onderdelen nog beter aansluiten bij de praktijk van gezinnen, door meer ruimte te bieden voor maatwerk, toegankelijkheid en vertrouwen in de samenwerking tussen overheid en inwoners. Wij vinden dat deze verordening vooral vanuit wantrouwen in de burger is beschreven in plaats vanuit vertrouwen en wij betreuren dat. Immers de meeste ouders hebben het beste met hun kind voor en vragen pas om hulp als ze het zelf niet meer kunnen.

Overweeg het belang van het kind in een apart beginselartikel op te nemen, in lijn met artikel 3 Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind lid 1 (dat is: *"Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging."*).

Het kan waardevol zijn om het onderwijs explicieter te betrekken, omdat daar ook hulp en ondersteuning plaatsvindt. Wij vragen nadrukkelijk aandacht voor integrale afwegingen en afstemming in plannen.

Wij geven daarom graag een aantal kanttekeningen en aandachtspunten mee, met als doel de verordening verder te verbeteren en beter te laten aansluiten bij de leefwereld van jeugdigen en ouders.

2. Kanttekeningen en aandachtspunten

Aanpak en leesbaarheid

- ❖ Het is ook de toon van de verordening waar wij verbeterkansen zien. De toon is bevoogdend en soms bijna wantrouwend geschreven waardoor de menselijke maat wordt gemist.
- ❖ Met name de balans tussen eigen verantwoordelijkheid van ouders en de gezamenlijke verantwoordelijkheid van ouders en gemeente wordt gemist. Deze verordening gaat teveel uit van eigen verantwoordelijkheid in plaats van samen verantwoordelijkheid.
- ❖ Er wordt beschreven dat er integraal gekeken wordt, maar we vragen aandacht dat bij afwegingen integraal gekeken wordt ook vanuit andere domeinen (onderwijs, participatie/ armoede, WMO en huisvesting, medisch domein).
- ❖ Het komt de leesbaarheid van de verordening ten goede wanneer deze wordt geschreven in het taalniveau B1 of B2.
- ❖ Bij artikel 8.1 lijkt de opbouw onvolledig (a, b en c zijn weggevallen).
- ❖ Het toevoegen van paginanummering en het voorzien van een datum draagt bij aan de leesbaarheid en vindbaarheid.

Begripsbepalingen en definities

- ❖ In de verordening komen diverse “plannen” aan de orde, waarbij het risico is dat er plannen worden gemaakt die elkaar tegenwerken. We adviseren meer te investeren in het komen tot afstemming en integraal werken tussen verschillende domeinen zoals onderwijs, participatie en welzijn.

Toegankelijkheid (Art. 2 en 3)

- ❖ Borg explicieter dat algemene voorzieningen passend, tijdig beschikbaar en toereikend zijn. Een aanvraag voor een individuele voorziening kan worden afgewezen als een algemene voorziening beschikbaar is. Onvoldoende wordt geborgd dat de gemeente moet aantonen dat deze voorziening daadwerkelijk toereikend is.

Art. 8.1

- ❖ Verduidelijk de rolverdeling en borg privacy en beroepscode. Een aandachtspunt is de borging van de privacy van kind en ouders tussen de diverse professionele hulpverleners en het college.

Art. 10.5

- ❖ *Er is sprake van bewezen effectieve voorzieningen als de interventies zijn opgenomen als zijnde ‘erkend’.* Er zijn ook goede interventies die in de verhouding cliënt-professionaal gestalte krijgen en die staan nog niet in de databank. Wij adviseren om hier ruimte voor te bieden.

Art. 10.6

- ❖ *Als er meerdere adequate voorzieningen zijn, verstrekt het college de goedkoopst beschikbare voorziening.* Wij stellen voor om “goedkoopste” te vervangen door “meest duurzame”.

Art. 11

- ❖ Lid 2: *“De hulp die daarvoor nodig is kan in beginsel dus door hen geleverd worden. Dit is ook het geval als sprake is van psychische problemen of stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of beperkingen.”* Wij stellen voor om deze zinnen weg te laten omdat het een aanname weergeeft, die ons inziens niet correct is.

- ❖ Lid 7: *“Er wordt van ouder(s) verwacht dat zij hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen versterken, zoals genoemd in situaties onder het derde lid sub a t/m c, door”.*

Wij missen in de verordening het vertrouwen in ouders. Ouders kloppen niet zomaar aan voor hulp, maar hebben vaak al veel zelf geprobeerd. “De verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouder(s) zelf ligt.” De normen die gesteld worden “het volgen van trainingen en cursussen”, “het inzetten van het sociaal netwerk”, “werktijden en aantal werkuren aanpassen”, vinden wij te zwaar voor ouders die vaak al overbelast zijn. Het kan ertoe leiden dat noodzakelijke hulp wordt geweigerd omdat ouders “meer zelf moeten doen” en het raakt mogelijk alleenstaande ouders, ouders met meerdere kinderen en ouders met beperkte financiële ruimte of kan leiden tot verplichte verkoop van woning. Ons advies is om vast te leggen dat het ontbreken van een netwerk geen reden mag zijn om hulp te weigeren en te benoemen dat trainingen en cursussen ondersteunend zijn, maar niet verplichtend.

Dit artikel is het duidelijkste voorbeeld van de wantrouwende insteek die de gemeente kiest.

- ❖ Ga uit van wat ouders redelijkerwijs kunnen.

Art. 14

- ❖ Wij stellen voor ook praktische omstandigheden mee te wegen bij het toekennen van een vervoersvoorziening (ouders die geen autorijden, kinderen die niet in met het openbaar vervoer kunnen, etc.). Daarbij is het noemen van een leeftijd heel verwarrend. Wij adviseren om altijd te toetsen op zelfredzaamheid en daar geen leeftijd aan te koppelen.

3. Adviezen

- ❖ In verband met het juridisch taalgebruik in deze verordening wordt de leesbaarheid voor ouders moeilijker.

Advies: Ouders zijn geholpen met een duidelijke en begrijpelijke toelichting (bijvoorbeeld een publieksversie van de verordening).

- ❖ Ondanks de begripsbepalingen en definities worden sommige woorden niet altijd eenduidig gebruikt.

Advies: Wij adviseren om terminologie zoveel mogelijk consistent te gebruiken.

- ❖ In artikel 8 wordt gesproken over “cliëntondersteuning”. Dit begrip wordt niet toegelicht in de begripsbepalingen en definities.

Advies: Benoem de eisen die worden gesteld aan de persoon die cliëntondersteuning geeft.

- ❖ In artikel 11 lid 7 wordt een opsomming gegeven van ouders hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen. Deze opsomming is buiten proportioneel.

Advies: Wij adviseren om verwachtingen richting ouders in verhouding te laten zijn met hun mogelijkheden en aan te sluiten bij de leefwereld in plaats van de systeemwereld. Ook om bij twijfel de beoordeling in het voordeel van het kind moet uitvallen.

- ❖ Voor artikel 14 Vervoer geven wij een algemeen advies.

Advies: Wij adviseren om vervoer toegankelijker en realistischer te maken, vooral in situaties waarin het ontbreken van vervoer kan leiden tot het wegvallen van hulp.

- ❖ Wij zijn van mening dat het helpt in de verordening duidelijker aan te geven hoe bezwaar en klachten geregeld zijn.

Advies: Door bijvoorbeeld te vermelden:

- a) waar de klachtenregeling is te vinden en
- b) hoe een bezwaar tegen een beschikking kan worden ingediend.

4. Tot slot

Wij zien in deze verordening een goede basis. Tegelijkertijd biedt deze ruimte voor verdere versterking, met vertrouwen als uitgangspunt en het belang van het kind centraal.

Namens de Adviesraden Sociaal Domein Nunspeet, Elburg en Oldebroek,



Corry van den Hoed-Heerschop
Voorzitter Adviesraad Sociaal Domein Nunspeet